

Telegraful R

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu

Str. Șaguna 8

Organ național-bisericesc. — Intemelat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMĂNAL

Abonamente:
Un an 800 Lei. — Șase luni 400 Lei. — Trei luni 200 Lei. — Pentru străinătate un an 2000 Lei. — Pentru America 3 Dolar.
Abonament de sprijin 5000 Lei

Articole și corespondențe
se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole republicate nu se înapoiază

Prețul inserțiilor
cm. — 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiile
se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Între „domnie” și preoție

Nu știu de unde s'a zămislit la noi — în Ardeal — cuvântul «Domnule Părinte», care pentru o ureche curat pravoslavnică sună ciudat. Am impresia totuși că el nu vrea să exprime o distanță de «domnie» între popor și preot, ci numai respectul firesc pe care poporul îl dăruiește Păstorului său sufletesc. Și probabil el concretizează și situația de fapt de dinainte de război, când preotul era călăuză luminată nu numai pe mările duhului, dar mai ales sub zările vieții terestre ale năzuințelor naționale și economice. Era o vreme în care față de magnaii și «domnii» celorlalte neamuri, Românii ieșeau în frunte cu vâldicii-voevozi ai vrierilor naționale și cu preoții — domni ai sufletului și destinului românesc. Preoția era aproape unica aristocrație, care «cu crucea în frunte: conducea pe văile de întunec și răsmeriță ale istoriei pașii neamului spre luminișurile de taină și biruință ale marelui împliniri ce ne-a hărăzit-o din vecinicie Cerul.

Era o aristocrație crescută din popor, cu rădăcinile înfipte în glia țării, cu ființa cutremurată de durerile și vrierile neamului, cărora le dădea limpezime și putere, dinamism și încredere. Preoția acelor vremi era una cu poporul, exponenți ai lui, așa cum creștele munților sunt una cu pământul, piscuri de rugă spre înălțimile cerului. Biserica noastră a fost o Biserică a poporului: aceasta — alături de Ortodoxie — a fost izvorul masivității Ei, marea ei putere, dar și al dramei prin care au vânturat-o furtunile vremilor. Trăsătura aceasta a scos-o în evidență și a făcut-o rodnică în mod deosebit Mitropolitul Andrei Șaguna, prin chemarea mirenilor la colaborare în sânul Bisericii.

Preoți și mireni, sub oblăduirea aceluiaș Duh Sfânt, deslușiau vrierile cerului și semnele vremii, spre a îndeplini voia lui Dumnezeu și a ridica neamul acesta «dosădit și oropsit», la vrednicia și cinstea ce i se cuvine.

Am întrebat odată pe un preot din vremile acelea, nins de vreme dar cu vatra sufletului mereu aprinsă, prin ce se deosebesc timpurile trecute de cele ce le trăim noi. Mi-a răspuns: — «prin dragoste». Era mai multă, mai intimă legătură sufletească, o mai mare unitate, o dragoste sinceră, netulburată de nimic potrivnic din cele lumești. Dragostea răsărită din sobrietatea morală a vieții și din largimea inimii era cheagul, care unea neamul românesc într-o mare comunitate lup-tătoare și neînfrântă.

...Și ani după ani s'au scurs pe scocul vremii. Și iată după războiul mondial ne-am trezit cu un nou fel de «domnie». O altă intelectualitate s'a ridicat alături de preoție: studiul înalte, cu posibilități de trai mai abundent, cu o conștiință de quasi-castă, pentru care poporul era turma celor amăgiți de promisiuni și discursuri, pățimășii umili și harnici cari poartă pe umeri lor pământul Țării. Rădăcinile și-au subțiat firele ce le legau de pământ — dacă nu și le-au tăiat de tot — și «domnii» au început să aducă o viață artificială, legată în hamacul unei situații iluzorii. O mentalitate burgheză, care nu mai svăcnește la ecoul viu și chemător al durerilor și năzuințelor reale ale Țării. Era firesc ca și asupra preoției să se aplece — ici-colo — umbrele de amurg ale unei asemenea mentalități burgheze și biurocratice. Era firesc, din punct de vedere al slăbiciunii omenești, dar nu din punct de vedere al preoției iusăși. Și «Domnule Părinte»

a năzuit să fie cu adevărat «domn» să nu se simtă mai prejos decât ceilalți, să fie la același nivel, deși menirea lui nu era atât aceasta, cât mai ales să-și plece urechea la inima neamului ca să audă cum bat ciocanele durerii și se tânguesc dorurile împlinirii. Noroc că procesul acesta nu s'a generalizat: majoritatea a rămas pe vechile lăni. Dar excepțiile sunt suficiente spre a fi pretext de ponegrire a tagmei întregi.

...Nu știu ce demon are în ea «cultura» sau mai bine zis spoiala de cultură, că îndată ce ne atinge cu aripa ei fermecată, ți se pare că nu mai ești la rând cu ceilalți oameni, că s'bori nu știu la ce înălțime (ar fi bine să fie măsurată!) peste smerita orizontală a pământului, că ești cineva cu pretenții juste de a fi socotit ca atare. E vechiul adevăr pe care l-a exprimat Sf. Ap. Pavel în lapidarele cuvinte: «Cunoașterea îngâmă». Poate o rămășiță din «umflarea» lui Lucifer și din mândria adamitică!... Oricum ar fi, faptul este fapt: cunoașterea crează «domnii». Nu orice cunoaștere, ci o cunoaștere iluzorie, fără rădăcini, în viața duhului. Ni se pare că dacă am învățat în atâtea școli și dacă avem o diplomă universitară trebuie neapărat să ducem o viață de domn, comodă, birocrație, plină de toate binecuvântările cerului și mai ales de toate darurile pământului. Am uitat că preoția este osteneală și jertfă, misiune și eroism. Se vorbește despre sensul misionar al intelectualului, dar există și o mentalitate care alege «misiunea» după rentabilitate: învățătura și diploma nu sunt punți cari coboară în întunecimea gliei ca din sacrificiu să rodească lumina de aur a holdelor viitoare, ci sunt scări cari urcă spre mult visată existență comodă. De aici năvala spre carierele rentabile, dar și — ici-colo — năzuința preotului de a fi asemenea acestor «diplomăti»: doar are și el o di-

plomă! Și totuși diploma nu trebuie să fie un pedestal care să justifice o asemenea mentalitate. Nimic nu este mai jicnitor, nimic nu îndepărtează inima poporului de păstorul lui decât această «umflare», această transformare a preoției în domnie. Celorlalți intelectuali — poate că — li se iartă; preotului niciodată. Tocmai pentru că între el și credincioși nu trebuie să existe raporturi dela funcționar la petiționar, dela domn la ascultător, ci raporturi dela părinte la fiu, raporturi temeinicite pe dragoste. Căci scris este: «iară dragostea zidește». Cunoștința nu e dată spre a pustii sufletul, ci spre a fi slujitoare a dragostei, care din sbucium și jertfă zidește pe pământ nebiruita Împărăție a lui Hristos. Poate de aceea Iisus nu și-a ales învățăceii dintre cărturari: erau prea «umflați de știință». I-a ales dintre cei simplii. Iar pe și gurului fariseu pe care l-a chemat ca apostol, Saul, i-a frânt în fulgerarea Damascului zimții mândriei, ca să înțeleagă că «înțelepciunea lumii acesteia nebulie este înaintea lui Dumnezeu și că lauda cea adevărată nu este întru cunoaștere adâncă, sau întru alte daruri și cinstiri, ci întru suferință și sângerare, întru jertfă și dăruire, întru nebulia iubirii care aprinde lumea. Da: nu suntem nimic dacă am învățat în toate școlile pământului. Suntem ceva nu întrucât știm, ci întrucât Hristos trăiește în noi, iar Hristos trăiește în noi prin dragoste și jertfă.

Prin aceasta nu pledez împotriva preotului cult. Nu. Ci împotriva aceluia pentru care școala (cultura deci, dacă aceste noțiuni se pot confunda) e un pretext spre domnie, o fugă de adevăratul suflet al preoției și o răvnă neconținută de a fi asemenea celorlalți «domni». Aceasta e o figură stearsă în frământarea vremii, un om fără echilibru și fără rădăcini, o piatră de poticnire pentru mulți. El reușește

FOIȘOARA

Frăția Ortodoxă Română Studențească — Sibiu

Scrisoare către sufletul tău, frate

Ași fi ținut ca scrisoarea mea, să te găsească singur, într-unul din momentele pe care ți le acorzi ție însuși atunci când încetezi să mai fii al impresiilor din afară și devii integral al tău: tu în fața ta.

Dacă cumva împrejurările fac să fie altfel, frate, uită-le o clipă și iartă-mă că în sbuciumul de nădejdi și deziluzii, care te însoțește înainte de a mi-o îngădui tu, m'am oprit înaintea ta și te rog să rămânem numai noi: tu și eu.

Suntem așa de aproape chiar dacă n'am măr-turisit-o, încât sunt sigur că mă ascuți.

Nu știu dacă pe tine te satisface viața ta de până acum, nu știu dacă continui să crezi că ți-a fost oferită existența pentru că în desfășurarea anonimă a zilelor să simulezi în urmă un trecut

și să încerci să definești un viitor care, ca și trecutul, îți va aparține numai ție și nu va interesa pe nimeni altul.

Imaginează-ți acum, în continuare, că suflete de aceiaș vârstă cu tine urmăresc cu o egală persistență și efort acelaș drum și observă cum generația întreagă se împarte mereu, mereu în grupuri din ce în ce mai mici, pentru ca să rămânem drept unitate unul, fiecare din noi, complex distinct față de cel de alături, cu pumni strânși, adversar nemărturisit, concurent egoist, decis să depășească totul pentru a nu fi învins, chiar dacă nu câștigă nimic.

Înainte și alături de tine împrejurările creiază obstacole, lovesc fără justificare și din când în când cineva cade sedus în fața falselor oferte, cade neputincios și rănit în fața dificultăților.

Dar, un adversar mai puțin și criza continuă... Departe de mine, poate, gândul de a-ți impune dârzenia, de a înfrânge problema unui viitor, de a risipi obscuritatea care îți înconjoară anii tineri.

Te întreb însă, crezi că este de ajuns sau mai precis, crezi că este totul?

Înainte de a-ți da răspunsul necesar unui răspuns, te întreb: imaginează-ți că acum sute și mii de ani înapoia ta, pe cuprinsul acestei țări gene-

rațiile în șir s'ar fi dăruit unui ideal care s'ar exprima prin „eu și pentru mine”.

Acum dacă o clipă te-ai reîntoarce la istoria pe care o cunoști și ai aduna în memorie toate, pe care le parcurgi, interesându-te de ultimile comunicate militare, ai observa că viața popoarelor se decide între explozia obuzelor și sângerarea atacurilor și contra-atacurilor.

Ai în față înclăștarea apocaliptică dintre neamuri pentru viață sau pentru moarte, pentru că dacă viața e un bun, moartea demnă este imediat un al doilea bun.

Ți-am prilejuit aceste întrebări numai ca să poți constata cu ușurință că sunt momente în care viața colectivităților prăbușite peste cea individuală sporește gravitatea responsabilităților.

N'am urmărit însă să te neliniștesc. Neamul tău românesc a mai cunoscut asemenea clipe iar existența lui de astăzi îți demonstrează îndeajuns că le-a depășit și învins.

Rămâne însă să crezi că nu indiferenței și absenței fiilor lui îi datorăm această victorie pentru existență.

Tu ce ai putea face pentru acest neam?

Știu că atunci când vremuri la fel de grele stăruiau la hotarele acestor pământuri, strămoșii

deodată două lucruri: să îndepărteze poporul de Biserică și nu să apropie pe «domni» de Biserica, ci să fie el cucerit de societatea lor. În loc să are glia pentru semănătura viitorului, o înfălește și o umple de spinii mândriei.

Te știu, iubite prietene, care deși ai fost un element bun în școală (sau tocmai de aceia!), n'ai pregetat să fi preot într'un sat îndepărtat și oropsit, să te identifice cu turma ce ți-a dat-o Dumnezeu în păstorie («Paște oile Mele!»), să te îngropi ca grăul sub glia apăsătoare a lipsei, a neînțelegerii, a întunecului, a ignoranței pentruca — din jertfa inimii și a sufletului — să prezinți lui Hristos secerișul holdelor mântuirii. Pentru tine știința, școala, cultura au fost forțe cu care ai arat ogorul sufletesc, pentrucă n'ai cerut în numele lor nimic, ci ai înțeles că ele îți impun marea răspundere a călăuzitorului. Pentru tine scriu aceste rânduri: tu ai înțeles — și trăiești acest adevăr — că preoția este sacrificiu, este slujire necondiționată. Nu ești «domn» ca alții, nici nu duci o viață comodă; dimpotrivă greutățile vieții te apasă, cu toată povara vremilor de azi. Cu toate acestea nu te tânguești: alergi mai mult să alini durerile altora decât să-ți ușurezi viața, plângi mai mult peste rănilor altora decât să-ți legi propriile răni, căci simți adevărul: «Păstorul cel bun sufletul său și-l pune pentru oi». De unde ai puterea aceasta? Mi-ai spus-o simplu fără nici o mândrie: din legătura intimă, vie «de rugă și slujire sfântă cu Hristos. El este izvorul puterilor harice prin care preoția se transformă din «domnie» în slujire, în dăruire, în sacrificiu. Și așa am înțeles marea adevăr pe care l-a adus creștinismul în lume: nu poți iubi pe Dumnezeu fără să iubești pe aproapele tău. Celce iubește pe Hristos devine asemenea Lui, celce se cutremură de prezența lui Hristos în inima lui, are față de lume aceeași atitudine pe care a avut-o El. Iar celce nu-L iubește, ci numai îl propovăduiește? — Nu trebuie să spun ce devine: o știți cu toții. Aceasta este taina preoției adevărate: trăire în Hristos și prin această trăire capacitate de dragoste până la jertfa de sine. Icoana ei o avem peste veacuri intrupată în făptura de flăcări și suferințe a Apostolului Neamurilor...

Trăim timpuri de grea cumpănă: Chiar dacă am năzuit cumva să fim «domni», să ne reculegem de pe cărările acestea sterpe și să ne învesmântăm în lumina smerită a slujitorului care se face tuturor toate, care

cu inima lui încălzește toate inimile, care cu mintea lui luminează toate mințile, care cu sufletul lui însuflește toate acțiunile. E vremea supremă a preotului, care sufletul său și-l dă pentru popor. Căci dănuirea noastră peste vremi atârână de cât de adânc ne-am înfipt rădăcinile în popor prin dragoste și jertfă; altfel vom fi smulși de vijeliile veacului asemenea copacilor cu rădăcini superficiale răsturnați pe margini de ape de vânturile pustiirii...

Diacon N. MLADIN

Medicină și preoție

Unul dintre imperativele vremurilor de azi este ca poporul să aibă o stare de sănătate multumitoare: viața unuia popor, a unei societăți, este un raport direct cu standardul de sănătate al acelei colectivități.

Toate popoarele civilizate în educația lor au pus mare temel pe sănătatea trupescă a individului și rezultatele obținute sânt minunate.

Dacă ne întrebăm ce s'a făcut timp de 25 ani, adică de la războiul mondial încoace în această privință la noi trebuie să recunoaștem cu durere, că n'am făcut prea mult, mai ales la sate.

M'a preocupat această chestiune, în deosebi de când sunt preot, în pastorație m'am izbit zilnic de neajunsuri și am asistat de multe ori neputincios, din lipsă de mijloace de medicamente, la bolnavii trebuiau să fie transportați de multe ori cu mijloace de locomotivă rudimentare, care mai mult înrăutățeau starea bolnavului, când li s'ar fi putut da ajutor medical urgent pe loc.

În satele noastre, departe de centre medicale și de medic, preotul este aproape sigur și cel dintâi chemat la capul suferindului și întregat. El, cu cunoștințele pe care le are din școală, poate da ajutorul necesar în unele cazuri.

Circulara I. P. St. Mitropolit Nicolae, 9285 Pres. care tratează adânc această chestiune, m'a îndrumat să înființez în parohie farmacia parohială.

Cunoștințele medicale, ce le aveam mi le-am lărgit pe front, lucrând în ambulanță și îngrijind răniții, încât aceiași idei aplicată aici a dat rezultate nebanuite.

Spre exemplu, răcelile frecvente, pneumoniile, eczemele și de cari se umplu mai ales copiii, furuncurile, abcesele, accidentele, unde nu este necesar imperios chirurgul, preotul, având la îndemână mica farmacie parohială, le vindecă cu succes totdeauna.

Experiența făcută în parohia mea a dat rezultate minunate, încât din 35 cazuri

diferite, petrecute în 3 luni, numai 5 au avut nevoie de medic.

Ce să mai vorbesc de rezultatele morale ce se pot obține!

Îngrijirea bolnavilor trupește este un mijloc ideal de pastorație cu rezultate dovedite.

Supun această chestiune cucernicilor frați întru Hristos, mai ales în timpurile de față, când medicii în majoritate sunt mobilizați, să încerce să fie nu numai doctori sufletești, ci și trupești, și vor lega încă o za prețioasă în lanțul datoriei pentru care au fost creați.

Preot Gh. Turcu, Bacium

Insemnări biblice

Nu de mult mi-au ajuns în mână câteva numere din ziarul elvețian „Neue Zürcher Zeitung”. Acest ziar, care apare de 3 ori la zi, aduce material variat și interesant nu numai pentru cititorii din Zürich și canton, ci adesea și pentru cititorii de peste granița federației elvețiene. Astfel mi-au reținut atenția în mod deosebit două articole. Întâiul este intitulat „Das Alte Testament heute, (Vechiul Testament astăzi), al doilea articol poartă titlul: „Das Alte Testament bei den Rabbinen und Paulus” (Vechiul Testament la rabini și la Pavel). Întâiul pleacă de la îngrijorarea produsă în sânul bisericii protestante de atitudinea unor membri ai ei. Se citează cazul lui H. Harnack care și a exprimat cândva nădejdea „că biserica nu va suporta pe veci povara Vechiului Testament”.

Nu știu la care scriere a lui Harnack se va fi gândit „Neue Zürcher Zeitung”, îmi aduc aminte însă că vestitul teolog protestant propune așezarea Vechiului Testament în fruntea cărților „bune pentru citit”, adică între scrierile de importanță secundară, între scrierile necanonice. În monografia sa asupra lui Marcion (1921) scria: „Îndepărtarea Vechiului Testament în sec. II a fost o eroare (se gândește la Marcion), a-l menține în sec. 16 a fost o fatalitate, a-l păstra însă în sec. 19 este urmarea unei biadicțiuni a bisericii. Poveștea aceasta este mai veche la protestanți”.

Schleiermacher ataca profețiile privitor la Hristos, iar Katzer cerea în 1893 înlăturarea Vechiului Testament din învățământ. Aceștia și-au creat o oarecare succesiune în Fr. Delitzsch cu conferințele sale: Babel und Bibel, dar mai ales cu faimoasa: „Die grosse Täuschung”, (Marea eroare), în W. Teudt (mai pe larg vezi lucrarea mea: N'am venit să stric legea, pg. 6), și Ludendorff, care după retragerea sa din armată agită și el partea întâia a Sfintei Scripturi. Dar iată că se produce o noutate de mare importanță pentru biserica protestantă. Un scriitor de mare autoritate se ridică și strigă: „Până aici! Mai departe nu!” E Wilhelm Vischer.

Cu titlul: „Mărturia despre Hristos a Vechiului Testament” (Das Christuszeugnis des Alten Testaments) autorul Vischer publică în Zürich două lucrări voluminoase (I, 1942, Profeții; II 1943, Legea), care constituie un răspuns dat tuturor coreligionarilor detractori ai valorilor biblice. Centrul Sfintei Scripturi a V. T. este Hristos. Acesta poate fi aflat nu numai în cărțile profetice propriu zise, ci peste tot, chiar și în Iob, Estera și alte scrieri. Astfel b. o. cartea Iob nu învederează numai spasmele unui oarecare ins și temeiul cărții n'o constituie problema suferinței exclusiv, ci c. Iob este un deget arătător spre Hristos, care dăruiește omului ceea ce Iob n'a fost în stare, un răspuns la întrebarea cum poate fi mântuit omul? Nici chiar cartea Esteri n'are tendință jidovească, ci se arată în carte că problema jidovească nu poate fi rezolvată după indicațiile cuprinse în cele câteva capitole ale ei, problema se rezolvă prin înfrățirea cu Hristos.

Astfel Vechiul Testament numai atunci poate fi înțeles și apreciat, dacă el va fi citit așa cum l-au citit și cum l-au interpretat Hristos și Apostolii. V. T. nu trebuie tratat izolat de Noul Testament și de biserică, pentrucă nu este „istoria culturală a unui popor”, ci o istorie profetică care rămâne veșnic cuvânt al lui Dumnezeu, poruncă și făgăduință sfântă pentru toate neamurile pământului.

Astfel teologia protestantă trebuie să fie lucuroasă că tocmai în zilele acestea, de îndoială pentru unii, a apărut lucrarea lui Vischer din Elveția.

După această paranteză prilejuită de lucrările lui Vischer, cari tocmai le am înaintea mea, revin la articolul din „Neue Zürcher Zeitung”: „V. T. astăzi”. Autorul articolului vede la Vischer un oarecare conflict între sensul istoric și sensul îndepărtat al cărților V. T.

Autorul Walter Zimmerli pare că îndulcește acest conflict: cărțile Vechiului Testament își au scopul lor imediat, dar peste acesta plutește scopul cel îndepărtat: pregătirea pentru primirea lui Hristos, astfel încât: „Noul Testament conține preluarea și dezvoltarea ceea ce s'a înmănușat și se bânuește numai, în V. Testament”.

Articol al doilea (V. T. la rabini și Pavel) din „Neue Zürcher Zeitung” pleacă de la faptul că la Sf. Pavel prevalează citatele luate Vechiului Testament și că Pavel pune metoda rabinică în slujba creștinismului: „Cine compară citatele pauline cu locurile din Vechiul Testament, observă îndată, că aceste interpretări sunt arbitrare, sau chiar false” și astfel P. Lagarde a trebuit să constate: „Pavel ne-a adus în biserică Vechiul Testament și a influențat Evangheliile. Pavel ne-a lăsat cu exegeza fariseică”. Acestei critici pauline autorul articolului îi opune păreri exprimate de Iosif Bonsirven în: „Exégèse rabbinique et exégèse Paulinienne”, Paris

tăi se adunau în jurul bisericii, iar în fața altarelor se rugau fierbinte.

Mai știu, că din puțini deveneau puternici și din pradă sigură miraculoși învingători. Nu cred că aș reuși să-ți explic intimitatea mistică a acestei transformări, dar sunt sigur că tu nu o negi și nici n'o desconsideri.

Când seara, într-o seară oarecare, te-ai ridicat extenuat din mijlocul eforturilor pe care le faci, n'ai simțit necesitatea de a trăi emoția unei mărturisiri, a unei încredințări unui prieten înțelept?

N'ai simțit dorința de a deveni mai bun și în consecință mai mare, mai deasupra celorlalți prin această bunătate a ta?

Asemenea unui călător pe un drum încins de arșița unui soare neîndurător, ajuns în mijlocul unei păduri, ți-ai fi deschis pieptul, încercând să inspi dintr'odată tot aerul proaspăt, pentruca astfel mai departe să nu te mai înspăimânte cruzimea drumului fără sfârșit.

Este poate tot ceea ce ți cere sufletul tău și apoi continuă să te privegheze pentru ca să-ți dublezi eforturile.

Nu cred că ai fi așa de neîndurător cu propriul tău suflet!

Sunt sigur, frate, că nu mai simți necesitatea

de a te ruga, de a te înălța dincolo de limitele strâmte ale trupului tău, de a te confunda în nemărginire, în eternitate.

Poate și pentru tine, prima amintire a copilăriei, pline cu Feți-frumoși, este imaginea naivă a unui copil cu ochii senini și încrezători și cu mâinile prinse cruce, repetând după o mamă bună rugăciunea către un Tată al nostru al tuturor oamenilor de pe pământ și către un înger care îți va fi aproape în tot sbuciumul vieții tale ce va să vină.

Iată cum dorința ta leagă copilăria de atunci cu tinerețea de azi prin aceeași tainică împreunare pe mâini.

Sunt convins că una din primele tale îngrijorări atunci când cu dorurile toate mănunchiu, ai pășit timid și poate emoționat treptele Facultății, a fost senzația că întâlnești ceva nou și viu și te depărtezi de ceva vechi, cald și prieten. Ca niște frați vitregi ne priveam unii pe alții, desconsiderați, pentru ca apoi să desconsiderăm.

Te-ai întregat și ai răspuns simțind necesitatea de a te încadra într-o unitate familiară în care mâna care o strânge pe a ta cu căldură să rupă bariera dintre anii suprapuși între noi, nu interpuși între gândurile noastre?

Sunt lucruri care te-au frământat, te frământă încă sau ești gata să le uiți?

Ceeace n'ai dreptul să uiți este faptul că an

de an cei care vin în urma ta vor trece prin aceeași stingeră singurătate și frământare, căreia tu prin obișnuință ai uitat să-i dai rezolvare.

Așa dar viața ta nu se poate furișa indifereent față de comunitatea în care trăiești și mori, deasemenea față de acel de lângă tine, a cărui inimă tresaltă aburind de acelaș număr de ani.

Nu pot crede că știind că el sângerează, mâna ta nu s'ar fi întins binevoitor ca să-l sprijine, alcătuind împreună o splendidă comunitate de creație.

Chiar dacă ai presupune drept dicton al activității omenești „egoismul” iar în rest, totul drept un scrupul fals, frate, la vârsta ta ai dator să faci să fie altfel, ca la 60 de ani să te bucuri de virtutea ta de azi.

Altfel nu vei putea nici odată afirma că ai fost cândva tânăr...

Pentru o comunitate de gând și viață, pentru a ne reîntoarce la Dumnezeu, pentru a oferi oricând fie și celui de lângă tine un sprijin, pentru a fi mai bun, mai curat, mai cinstit și mai Român, s'a născut „Frăția Ortodoxă Română Studențească”, iar pentru ca să o cunoști am scris sufletului tău.

Cred cu stăruință că ne vom întâlni pe acelaș drum!

Președintele Frăției:
MIRCEA ALEMAN,
student medicinist

1939, pag. 305. Aici se constată că Pavel nu falsifică textul Vechiului Testament prin interpretarea ce-o dă diferitelor teme. El este doar mai liber în reproducerea citatelor biblice, dar niciodată nu tăgăduiește sensul imediat al textelor. În interpretarea sa Pavel se dovedește mai mult creștin decât rabin, și întocmai ca apostolii și evangheliștii consideră V. T. ca un pedagog spre Hristos.

Punctul de vedere al Bisericii ortodoxe în ce privește raportul între Sf. Pavel și iudaismul biblic cât și iudaismul rabbinic îl înfățișează luminos profesorul univ. de teologie Gr. T. Marcu în „Antropologia paulină”, Sibiu 1941, conf. mai ales pag. 280 și urm., vezi și: Concepția paulină a istoriei în: Studii biblice, Sibiu 1940, pag. 40. În genere din cele două articole ale ziarului „Neue Zürcher Zeitung” se poate vedea că raționalismul au mers prea departe cu critica lor biblică și că fără o revenire la adevărurile de credință conținute în tradiția Bisericii noastre, se periclitează o bună parte din tezaurul spiritual al omenirii.

Prof. N. Neaga

Nu lăsa otrava svonului dușman să-ți pătrundă în casă!

INFORMAȚIUNI

Tipografie diecezană nou înzestrată și modernizată. Tipografia diecezană din Arad, cu secțiile ei de librărie și compactorie, a fost înzestrată de curând cu o mașină rotativă și cu patru mașini de cules *ulnotypuri*. Festivitatea sfințirii acestor mașini nouă s'a săvârșit în 8 Febr. 1944, când P. S. Sa Episcopul Andrei al Aradului, în prezența unei numeroase asistențe, a oficiat sfințirea apei și a stropit noile ateliere făcând apoi un scurt istoric al tipografiei dela a cărei înființare au trecut 65 de ani, și îndemnând pe muncitori să-și implinească lucrarea cu dragoste ca și până acum, călăuziți de sentimente creștine și românești. În fiecare atelier s'a pus icoana Mântuitorului și Crucea, care să întărească sufletele muncitorilor.

Conferințe religioase, sub titlul „Creștinismul factor educativ pentru civilizație”, se țin la Ateneul Român din București; — iar în sala „Dales” urmează alt ciclu de conferințe, organizat de Facultatea teologică din capitală, unde se vor înfățișa câteva din figurile reprezentative ale ortodoxiei; — conferin-

tele acestea dezvoltate de profesorii facultății se țin în fiecare săptămână începând din Februar până în 6 April 1944.

Completarea legii apărării pasive. În Monitorul Oficial din 19 Februarie c., a apărut decretul-lege care completează legea pentru apărarea pasivă a teritoriului. Locuitorii bărbați între 21-60 ani sunt obligați a participa la muncă două zile de lucru pe an, pentru executarea lucrărilor referitoare la pregătirea materialelor și instalațiilor de tot felul, necesare teritoriului, spre a face față pericolului aerian. Participarea la muncă va putea fi răscumpărată printr-o contribuție ce se va fixa prin decizia Ministerului afacerilor interne.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminecă în 20 Februarie 1944, servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu prof., Mihail Neagu și Ieromonahul Arsenie; diaconii: Anatolie Scurtu și Nicolae Mladin. Predică: Părintele Arsenie. La Oastea Domnului predică: preotul Nicolae Constandin dela parohia Sibiu-Lazaret.

Conferință în sala prefecturii județului Sibiu. Duminecă în 20 l. c. ora 17 va vorbi dl. prof. Grigore Popa directorul ziarului Țara, despre Octavian Goga. Intrarea liberă.

dudue în inimi și în urechi: Nu. Lăcomia, luxul desfrâului notoriu al nașului ori al nașei nu-ți furnică, preotule, în sânge ca o revoltă îndreptățită când știi cum este și cum ar trebui să fie; nu te mână ca o avalanșă a dreptății bunului Dumnezeu pe care îl slujești, să strigi: destul cu ipocrizia, cu înșelarea lui Dumnezeu și a sufletului nostru! Da! Acestea sunt șaptele sufletului nostru de slujitori vrednici și conștiinți. Să fim tari. Și din șapte ale sufletului nostru să le facem strigăte puternice ca din trâmbițe de argint. Fii tare și cu cârja Duhului Sfânt lovește în stânca necredinței, a falșității și a minciunilor convenționale, și bunul Dumnezeu va răsplăti osârdia credinței tale curate și neîndoite cu tășniri de apă vie, cu care împărțind pe nași, vei renaște creștinismul românesc, având pe adevărații părinți sufletești, așa precum sfinții părinți ai primelor veacuri creștine i-au așezat și i-au dorit, când au spus în canoanele lor, că afinitatea spirituală pe care o creiază nașterea a doua, nașterea din botez, e cel puțin tot așa de sfântă ca și afinitatea de sânge.

(Va urma).

Preot Valeriu Voineag

Nr. 130—1944

[13] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I Uzinele Brașov „Astra” (armament) din protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela Stat.
2. Venitele din parohie.
3. Remunerația legală pentru orele de educație religioasă-morală la Liceul Industrial de ucenici U. A. B.
4. Bani de cvarir sau locuință în natură, după cum va stabili Direcțiunea generală din București.

Indatoririle parohului:

1. Înființarea Capelei de rugăciune și apoi a Bisericii U. A. B.
2. Servicii divine de fiecare zi.
3. Conferințe cu funcționarii și muncitorii Uzinei.
4. Catehizarea ucenicilor Liceului Industrial U. A. B.

Cei care doresc să ocupe acest post, își vor înainta cererile însoțite de toate actele necesare pentru numire, Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc în Sibiu.

Brașov, la 10 Februarie 1944.

Oficiul protopopesc al Brașovului în înțelegere cu Direcțiunea Uzinelor Astra—Brașov.

Dr. N. Stinghe
adm. prot.

Nr. 844/1943

(10) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Ucea de Jos, protopopiatul Avrig, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela Stat.
2. Sesiunea parohială 5 jug. pământ arabil lângă sat.
3. Folosirea unei grădini de 1/2 jug. și a cimitirului din jurul bisericii — alară de pomi — în întindere de 1100 st. □
4. Chiria pentru locuință, până la repararea casei parohiale.
5. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta Ol. protopopesc în termenul indicat, însoțite de actele necesare și de încuviințarea de candidare dela I. P. S. Mitropolit.

Candidații se vor prezenta în parohie într-una din Dumineci sau sărbători, cu încuviințarea Ol. protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc, în înțelegere cu consiliul parohial.

Avrig, 19 Decembrie 1943.

Pr. A. Radu
adm. protopopesc

Pastorația în legătură cu slujbele din molitvelnic

Un minunat moment de înstăpânire creștină e rugăciunea însoțirii „Ingerului luminat”, „Însoțește vieții lui Inger luminat”, Care dintre noi n'am fost pătrunși de cele mai dulci sentimente religioase, când mamele noastre ne-au împreunat mâinile cruce, în cea mai fragedă copilărie și ne-au învățat: „Inger ingerelul meu, ce mi te-a dat Dumnezeu”. Iată locul și momentul când eu preotul lui Dumnezeu rog pe Tatăl lumii și Săpânul Ingerilor, să însoțească pe întreaga viață un ingeraș acestui nou născut. Ce minunat moment de pastorație ne îmbie această rugăciune! Toate în acest moment sunt pregătite ca un pământ mănăstir și bine lucrat, să primească învățătura cea creștină a Ingerului însoțitor, care să facă pe cel mic mare, pe cel slab tare, și în tot locul să-l însoțească și de rele să-l ferească.

Dar ceace concentrează toată datoria preotului ca păstor și slujitor al sfintelor taine, e doctrina nașterii, a doua a nașterii celei noi din apă și din duh, e doctrina botezului cu duh sfânt și foc, care obligă pe preot a naște conștiința creștină în cel care primește pe prunc, cu nobila datorie de a-l face

membru viu și lucrător al bisericii lui Dumnezeu. Acest ideal cere dela preot în momentul botezului și a mirungerii toată puterea de concentrare, tot entuziasmul creștin, toată ascendența de bun păstor de suflete, prin care puteri să hotărască pe întreaga viață soarta unui nou fiu al lui Dumnezeu și al sfintei Biserici. Într-adevăr mare e puterea noastră, grea e sarcina noastră, dar minunate sunt darurile și harurile cu care Iisus Hristos ne îmbracă pe noi. Să îndrăznim să le facem vii și lucrătoare. De două ori dragostea ne cheamă la datorie. Odată ca români păstori ai morăvurilor și al doilea ca slujitori ai Dumnezeului celui viu prin Iisus Hristos. Vei sta nepăsător al legii românești și creștinești în fața acestei îndoițe chemări? Vei lăsa necontrolată viața creștină ori necreștină, română ori neromână a nașului? Unde-i garanța superiorității spirituale a unui naș francmason ateu ori indiferent, a unui nemernic în neam și lege? Vei încredința, săvârșind sfânta slujbă a învierii, sufletul nevinovat al nădejzii creștine și române în mâni și creier de stărpiciune și secătură morală și națională? Iată atâtea întrebări cărora simțul și conștiința datoriei tale de păstor îți strigă cu putere răspunsul care

„ALBINA”, Institut de credit și de economii, Sibiu

Nr. 2200/1944.

CONVOCARE

(12) 1—1

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „ALBINA” Sibiu, sunt invitați în virtutea art. 19 și 25 din Statute pentru ziua de Sâmbătă, 18 Martie 1944, orele 9 a. m., la

a LXXI-a adunare generală ordinară,

care se va ține în localul de ședințe al institutului „ALBINA” din Sibiu, strada Visarion Roman 1.

Adunarea generală ordinară va fi legal constituită, dacă conform art. 25 al Statutelor vor fi prezenți cel puțin 20 acționari, cari conform Codului Comercial în vigoare să reprezinte jumătate din capital.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale ordinare.
2. Darea de seamă a Consiliului de administrație, Bilanțul și contul de Profit și Pierdere pe anul 1943 și raportul Consiliului de cenzori.
3. Descărcarea Consiliului de administrație și a Consiliului de cenzori.
4. Distribuția beneficiului net.
5. Stabilitatea remunerației pentru Consiliul de cenzori pe anul 1944.

6. Fixarea prețului marcelor de prezență și a remunerației administratorilor pe anul 1944.
7. Alegerea a trei administratori și anume unul cu mandat pe 6 ani, al doilea cu mandat pe 5 ani și al treilea cu mandat pe 2 ani.
8. Alegerea Consiliului de cenzori cu mandat pe 3 ani.

Domnii acționari cari voiesc să participe la adunarea generală ordinară în persoană, sau prin plenipotență, în conformitate cu art. 22, 23 și 25 din statutele societății, trebuie să depună acțiunile și procurile cel mult până Sâmbătă, 11 Martie a. c., orele 12, la *cassieria Centralei Sibiu*.

Depunerea acțiunilor respectiv a procurilor în scopul indicat, se poate face și la sediile institutului din Brașov, București, Lugoj, Mediaș, Târnăveni și Timișoara, precum și la băncile „Ardeleana” din Orăștie, „Furnica” din Făgăraș, „Patria” din Blaj și Banca Românească s. a. din București, tot până la termenul de 11 Martie a. c., prevăzut mai sus, orele 12. — Membrii Consiliului de administrație și funcționarii institutului nu pot fi mandatați. — Procurile trebuie să fie timbrate.

În cazul când la adunarea generală ordinară din 18 Martie 1944 nu se vor prezenta acționari în număr suficient, în virtutea art. 214 Codul Comercial în vigoare, convocăm fără altă înștiințare a doua adunare generală cu aceeași ordine de zi pe ziua de Duminecă 19 Martie 1944 orele 9 a. m. în același local.

Pentru a doua adunare generală ordinară sunt valabile depuse acțiunile depuse până la 11 Martie a. c. și se mai pot depune altele până la data de Luni 13 Martie a. c., orele 12, la aceleași locuri. Adunarea generală ordinară a doua poate aduce hotărâri valabile, fără considerare la numărul acționarilor prezenți și la capitalul reprezentat.

SIBIU, la 12 Februarie 1944.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

„ALBINA“, INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SIBIU

ACTIV

Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1943

PASIV

Lei			
Casa:			
a) Numerar efectiv		112.569.955,—	
b) Disponibil la B. N. R. și C. E. C.		134.009.025,—	
c) Bonuri de casă la purtător		100.880.000,—	347.458.980,—
Disponibil la bănci:			
In țară			80.712.138,—
Portofoliul de Titluri:			
I. Titluri românești:			
	In Portofoliu	v. înreg.	
1. Cu venit fix			
a) Efecte publice	166.718.400,—	95.244.293,—	
b) Scrieri și Obligațiuni	6.832.400,—	4.552.495,—	99.796.788,—
2. Cu venit variabil			
a) Acțiuni cotate la burse	23.736.550,—	35.741.443,—	
b) Acțiuni necotate la burse	17.450.030,—	6.729.510,—	42.470.953,—
II. Titluri străine:			
a) Efecte		32,—	
b) Acțiuni	9.450.000,—	9.450.900,—	9.450.932,—
Plasamentul fondului de rezervă			
Efecte publice garantate de stat	10.718.000,—		5.694.320,—
Portofoliul de scont			
I. Plătibile în țară			
	In Portofoliu	Reescontate	
a) Cambii fără garanție	71.582.675,—	21.438.800,—	93.021.475,—
b) Cambii garantate cu mărfuri și titluri	12.964.100,—		12.964.100,—
c) Cambii garantate cu ipotecă	190.340.963,—	88.821.100,—	279.164.063,—
d) Cambii cu diverse garanții	150.362.104,—	1.336.000,—	151.698.104,—
	425.251.842,—	111.595.900,—	
Debitori			
I. Din țară			
a) Debitori fără garanții	71.296.096,—	9.070.000,—	80.366.096,—
b) Debitori cu garanții, efecte și cam.	13.512.505,—		13.512.505,—
c) Debitori cu garanții de titluri	178.914.555,—	8.000.000,—	186.914.555,—
d) Debitori cu garanții de mărfuri	227.092.165,—	8.000.000,—	235.092.165,—
e) Debitori cu garanții de ipotecă	358.588.532,—	67.400.000,—	425.988.532,—
f) Debitori cu garanții diverse	204.970.069,—		204.970.069,—
	1.054.373.922,—	92.470.000,—	
Creanțe în conversiune conform legii din 7 IV 1934			
a) In portofoliu cota redusă			70.933.498,—
Participațiuni			
I. La alte întreprinderi			
			40.377.765,—
Imobile			
a) Pentru uzul propriu și înmag. de mărfuri		43.285.234,—	
b) Pentru trebuințele funcționarilor		10.700.000,—	
c) Alte imobile		58.045.930,—	112.031.164,—
Conturi diverse debitoare			
			53.414.818,—
			2.546.035.020,—

Lei			
Capital social			
			150.000.000,—
Fonduri de rezervă:			
a) Rezervă legală		30.000.000,—	
b) Alte fonduri (de ajutoare)			
1. Fond cultural „Visarion Roman”		4.163.627,—	
2. Fondul Partenie Cosma		1.105.112,—	35.268.739,—
Fonduri de amortizament			
a) Pentru creanțe dubioase		51.479.350,—	
b) Pentru imobile		7.000.000,—	58.479.350,—
Dobânzi nerealizate la creanțe dubioase			
			3.661.272,—
Diferențe de curs nerealizate la portofoliul de titluri			
			10.519.061,—
Fondul patronal de pensuni al funcționarilor			
			33.917.700,—
Depuneri spre fructificare			
I. La purtător sau nominativ			
dar plătibile la purtător			
	la vedere	pe termen	
a) Culiv. de econ. la purt.	123.156.960,—	122.845.197,—	246.002.157,—
b) Cu liv. de econ. nomin.			
dar plătibile la purtător	88.747.409,—	111.301.648,—	200.049.048,—
II. Nominative			
a) Cu livret de economii	353.944.775,—	237.753.215,—	591.697.990,—
			1.037.749.195,—
Total general			
	565.849.135,—	471.900.960,—	
Creditori			
I. Din țară			
a) Creditori nered. noui	250.229.634,—	619.213.193,—	869.442.829,—
II. Din străinătate			
Nou		2.293.244,—	2.293.244,—
	250.229.634,—	621.506.439,—	871.736.073,—
Angajamente de reescont			
Provenite din:			
	Efecte scont.	Cambii de circ.	
1. Curente la B. N. R.	111.595.900,—	92.470.000,—	204.065.900,—
Cecuri și ordine de plată			
I. Simple			
Cu plata în țară			
			18.051.005,—
Dividende neridicate			
			1.873.756,—
Conturi diverse creditoare			
	La vedere	Pe termen	
Conturi transitorii	27.427.202,—	43.853.321,—	71.280.523,—
Beneficii net			
a) Reportat din anul trecut			1.491.025,—
b) Din anul curent			37.871.949,—
			39.362.974,—
			2.546.035.020,—

DEBIT

Conturi de ordine

CREDIT

Lei			
Cauțiuni statutare			
			4.550.000,—
Debitori pentru avaluri și scrisori de gar. date de bancă:			
a) In țară			291.988.731,—
Efecte comerciale în gaj:			
a) In portofoliu			44.802.468,—
Cambii de circulațiune:			
a) In portofoliu		858.026.786,—	
b) Reescontate la B. N. R.		92.470.000,—	950.496.786,—
Efecte spre încasare:			
a) In portofoliu		11.169.305,—	
b) La corespondenți		6.973.400,—	18.142.705,—
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse:			
a) In portofoliu			1.774.499.320,—
Titluri în gaj:			
a) In portofoliu			52.881.443,—
Depozite de titluri și alte valori în păstrare			
			385.959.912,—
Debitori de titluri imprumutate			
			30.603.500,—
			3.554.924.925,—

Lei			
Deponenți de cauțiuni statutare			
			4.550.000,—
Creditori pentru avaluri și scrisori de garanții date de bancă			
			291.988.731,—
Deponenți de efecte comerciale în gaj			
			44.802.468,—
Deponenți de cambii de circulațiune			
			950.496.786,—
Remitențe de efecte spre încasare			
			18.142.705,—
Deponenți de ipotecă, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse			
			1.774.499.320,—
Deponenți de titluri în gaj			
			52.881.443,—
Deponenți de titluri și alte valori în păstrare			
			385.959.912,—
Creditori de titluri imprumutate			
			30.603.500,—
			3.554.924.925,—

DEBIT

Contul Profit și Pierdere

CREDIT

Lei			
Cheltuieli de administrație:			
a) Salare și indemnizații		59.048.176,—	
b) Diverse		20.468.944,—	79.517.120,—
Impozite și taxe			
			6.872.387,—
Dobânzi plătite:			
a) La depuneri		18.072.857,—	
b) La reescont		9.114.692,—	
c) La alți creditori		21.970.738,—	49.158.287,—
Comisioane plătite			
			4.982.668,—
Amortizamente la creanțe dubioase			
			14.000.000,—
Beneficiul net:			
a) Reportat din anul trecut		1.491.025,—	
b) Beneficiul anului curent		37.871.949,—	39.362.974,—
			193.893.436,—

Lei			
Report din beneficiul anului precedent			
			1.491.025,—
Dobânzi încasate:			
a) De la portofoliul de scont		27.276.177,—	
b) De la debitori		90.656.601,—	117.932.778,—
Comisioane încasate			
			50.474.230,—
Venitul portofoliului de titluri și Participațiuni:			
a) Cupoane exigibile		9.659.990,—	
b) Din participațiuni		2.341.244,—	12.001.234,—
Venitul imobilelor			
			11.994.169,—
			193.893.436,—

Sibiu, la 31 Decembrie 1943.

Dr. Ilie Beu,
Președintele Consiliului de Administrație.

Dr. Mihai Velciu,
Directorul General.

Eugen Vancu,
Expert-contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Dr. Lucian Borcia

Dr. Vasile Bologa

Dr. Ioan Lupaș

Dr. Mihai Șerban

Emilian Cioran

Verificat și găsit în conformitate cu registrele Codul de comerț și legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

CONSILIUL DE CENSORI:

Ioan Vătășianu, Președinte.

Constantin Popp

Matei Jiga, Expert-contabil.

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

Tipografia și Litografia Tipografiei Arhiepiscopale, Sibiu